

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
«БЕРЕЖАНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

III Всеукраїнська студентська
науково-практична конференція
**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР»**

Збірник тез доповідей
(12 листопада 2024 року)

БЕРЕЖАНИ 2024

*III Всеукраїнська студентська науково-практична конференція
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР»*

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
«БЕРЕЖАНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»**

**III Всеукраїнська студентська
науково-практична конференція**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА ЕКОЛОГО-
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР**

*Збірник тез доповідей
(12 листопада 2024 року)*

БЕРЕЖАНИ 2024

УДК 654.071

*Рекомендовано Вченою радою
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»
(Протокол № 4 від 29.11. 2024 року)*

Актуальні питання розвитку аграрних, технічних та еколого-соціально-економічних сфер: зб. матеріалів учасн. III Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції. Бережани. ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут». 2024. 416 с.

Редакційна колегія:

Жибак М.М. – директор ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»;

Білик С. Г. – заступниця директора з навчальної та навчально-методичної роботи;

Судомир С. М. – завідувачка відділу навчально-науково-інноваційної діяльності;

Бунько В. Я. – декан факультету енергетики та електротехніки;

Фльонц О. В. – декан агроінженерного факультету;

Ярема Л. В. – деканша факультету економіки та природокористування;

Сливінська О.Б. – провідна фахівчиня з наукової роботи студентів відділу навчально-науково-інноваційної діяльності.

Відповідальна за випуск: Сливінська О.Б.

Укладачка: Сливінська О.Б.

Адреса конференції:

47501, м. Бережани, вул. Академічна, 20

Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України “Бережанський агротехнічний інститут”

E-mail: oksanasluvinska@ukr.net

Web-сайт: <http://bati.nubip.edu.ua>

Відповідальність за зміст і достовірність публікації несуть автори доповідей та їх наукові керівники.

конкурентоспроможності підприємств у сучасному світі.

Список використаних джерел:

1. Пономарьова М., Должикова І., Маршуба І. Особливості фундаментації професійної освіти та формування професійної компетентності. Вісник науки та освіти. № 1(1). 2022/7/6. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2022-1\(1\)-216-228](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2022-1(1)-216-228)
2. Пономарьова М. Професійна освіта: термінологія, стратегія розвитку освітньої діяльності, проблеми та новації / М. Пономарьова, С. Золотарьова, А. Засядьвовк // Вісник науки та освіти. 2024. № 5 (23). С. 1312-1330.

Федоров І., гр. 015з-23б-01

Державний біотехнологічний університет

ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА В УКРАЇНІ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ

Науковий керівник – Пономарьова М.С., к.е.н., доцентка

Інклюзивна освіта в Україні стає дедалі більш важливою темою дослідження й розвитку. Українські науковці, педагоги й дослідники наголошують на важливості рівного доступу до навчання для всіх дітей, включаючи дітей з особливими освітніми потребами. Їхні праці та цитати розкривають сутність інклюзивного підходу як культурного та соціального явища, що сприяє розвитку толерантності, поваги та соціальної єдності в освітньому процесі. Нижче подано ключові визначення інклюзивної освіти, підтвержені реальними висловлюваннями українських фахівців.

Інклюзія як створення умов для навчання кожної дитини. Інклюзивне навчання забезпечує рівний доступ до освіти для всіх учнів, незалежно від їхніх особливих потреб. За словами Лариси Колупаєвої, «Інклюзивне навчання передбачає створення відповідних умов для задоволення індивідуальних потреб кожної дитини в загальноосвітніх закладах, що дає можливість усім дітям, незалежно від їхніх особливостей, бути частиною освітнього процесу» [1].

Інклюзія як ставлення до дитини як до особистості. Інклюзія ставить на перший план індивідуальність кожної дитини. Олена Савчук зазначає: «Інклюзивна освіта — це, насамперед, ставлення до дитини як до особистості з її унікальними здібностями та потребами, які не повинні бути причиною обмеження доступу до освіти» [2]. Інклюзія як засіб формування толерантного суспільства Інклюзивне навчання виховує толерантність і сприяє соціальній єдності. Як стверджує Тетяна Сак, «Інклюзивне навчання є важливим чинником формування толерантного суспільства, яке визнає і підтримує різноманітність. Успішна інклюзія можлива лише за умов партнерської співпраці вчителів, батьків і громади» [3].

Інклюзія як засіб соціальної адаптації. Інклюзивна освіта сприяє соціалізації дітей з особливими потребами. «Інклюзивна освіта дає можливість дітям з особливими освітніми потребами не тільки отримувати знання, але й

соціально адаптуватися та реалізуватися» [4]. Інклюзія як частина шкільної спільноти Інклюзивна освіта спрямована на створення середовища, де кожна дитина є важливою частиною шкільної спільноти. Автор відзначає: «Інклюзія в освіті має на меті забезпечити рівний доступ усіх дітей до якісного навчання, щоб кожна дитина почувалася цінною частиною шкільної спільноти» [5].

Інклюзія як підвищення якості освіти для всіх учнів Інклюзивна освіта підвищує якість навчального процесу, роблячи його більш доступним і відкритим. Автор підкреслює: «Інклюзія змінює систему освіти на краще, оскільки орієнтована на повагу до особистості кожної дитини і створення сприятливих умов для всіх» [1].

Інклюзія як партнерство між учителями, батьками та учнями. Інклюзивна освіта вимагає тісної співпраці між усіма учасниками освітнього процесу. Як зазначає Тетяна Сак, «Інклюзія є можливістю для розвитку взаємоповаги та розуміння між усіма учасниками навчального процесу: вчителями, учнями і батьками» [3].

Інклюзія як адаптація навчального процесу до потреб учнів. Інклюзивне навчання передбачає адаптацію шкільних програм і методів. Олена Савчук відзначає: «Інклюзивне середовище передбачає не тільки фізичну доступність, але й психологічний комфорт для дітей з особливими освітніми потребами» [2].

Інклюзія як підвищення професійної компетентності вчителів Інклюзивна освіта стимулює підвищення професійної компетентності педагогів. Автор підкреслює: «Інклюзивний підхід змушує педагогів переглянути свої методи і зосередитися на потребах кожного учня, що є важливим для успіху всієї системи» [5].

В реаліях сьогодення інклюзивна освіта підтримує цінності демократії та рівності, надаючи всім учням можливість брати участь у суспільному житті [6]. Інклюзивна освіта в Україні є важливим напрямом реформування освітньої системи, що сприяє створенню рівноправного доступу до навчання для всіх дітей, незалежно від їхніх особливостей. Українські дослідники підкреслюють, що інклюзія є не лише інструментом для досягнення освітніх цілей, але й важливим засобом соціальної інтеграції, адаптації та розвитку суспільства в цілому.

Список використаних джерел:

1. Колупаєва А.А. Інклюзивна освіта: реалії та перспективи: Монографія. К.: «Самміт-Книга», 2009. 272 с.)
2. Савчук О. В. *Теорія та практика інклюзивного навчання*. Київ: Генеза, 2017. С. 25.
3. Сак, Т. В. *Інклюзивне навчання в загальноосвітніх навчальних закладах: навчально-методичний посібник*. Київ: Либідь, 2018. С. 115-120.
4. Данилюк, С. М. *Інклюзивна освіта: навчально-методичний посібник для вчителів*. Харків: Основа, 2021. С. 42-53.
5. Бондарь, В. И., Колупаєва, Л. А. *Спеціальна педагогіка: підручник для студентів вищих навчальних закладів*. Київ: Освіта, 2015. С. 9-11.

*III Всеукраїнська студентська науково-практична конференція
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ, ТЕХНІЧНИХ ТА
ЕКОЛОГО-СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СФЕР»*

б. Євсюков О.Ф., Пономарьова М.С., Золотарьова С. А., Засядьвовк А. О. Інклюзивна освіта як предмет наукових досліджень та вектор стратегічних рішень освітнього середовища «Вісник науки та освіти» (Серія «Філологія», Серія «Педагогіка», Серія «Соціологія», Серія «Культура і мистецтво», Серія «Історія та археологія»)» 2023 6 (12) С. 338-353. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-6\(12\)-338-353](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-6(12)-338-353).